

1657 2. Beh. af Lovf. indeh. Till. til Loven om Lønninger m. v. ved Hæren.

1658

ler, og dels at høre, at der selv fra de ærede Forslagsstillere kun er fremkommet Udtalelser, som ikke paa nogen Maade rejste Tvivl med Hensyn til Omsfælgigheden og — jeg turde næsten sige — Nødvendigheden af, at der gjøres Noget for de militære Befalingsmænd, hvis Lønningsvilkaar — navnlig de Løperes — jo ere mindre gode. Selve det Ændringsforslag, der foreligger, gaar ud fra det Samme; det erkjender Billighedshensynet imod Individerne, men tilsigter kun en anden Maade at gjøre denne Billighed gjældende paa. — Lige overfor en Ytring, der fremkom fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, maa jeg med et Par Ord gjøre opmærksom paa, hvorledes Lovforslagets § 3 er kommen frem. Selve Lovforslaget, saaledes som det i sin Tid blev forelagt Rigsdagen — og med Hensyn til hvilket jeg her maa sige, da den ærede Ordfører udtalte, at det var en Værd for den nuværende Krigsminister, at han havde indbragt det, tør tillade mig at bemærke, at jeg ved Indbringelsen af dette tilligemed flere Lovforslag har havt Leilighed til for Rigsdagens Folkething at udtale, at det ikke er mig, hvem Æren for disse Lovforslag tilkommer, fordi den største Del af dem var fuldbendt, dette Lovforslag, til dels bearbejdet, af min Forgænger, idet det kun er mig, der har afsluttet Forhandlingerne desangaaende og har havt Leilighed til at forhandle de saaledes tilbeholdte alt udarbejdede Lovforslag med Rigsdagen — selve det oprindelige Lovforslag, siger jeg, indeholdt ikke nogen Bestemmelse vedrørende de kommunale Afgifter. Under Forhandlingerne i det af Folkethinget nedsatte Udvalg blev der af dette formuleret et Ændringsforslag, som jeg foreløbig tiltraadte, men med den Bemærkning, at det stillede sig for mig saaledes, at Redaktionen ikke var tydelig. Derfor fremsatte jeg til 3die Behandling et Forslag, ved hvilket jeg troede, at Redaktionen vilde blive heldigere, og dette mit Forslag blev vedtaget. Det vil saaledes ses, at det ikke er ved mit Initiativ, at denne Bestemmelse er kommen ind, men det er slet med min Tilslutning til det af Folkethinget Vedtagne. Det her foreliggende Ændringsforslag tilsigter jo at paalægge Statskassen at udrede de Beløb, som de forskjellige Ombeds- og Bestillingsmænd af Hæren maatte komme til at betale Mere end de vilde have havt at betale i Kjøbenhavn. Altsaa i Lovforslagets § 3 er det Tanken, at Kommunerne skulle bære Tabet; i det foreliggende Ændringsforslag derimod, at Staten skal bære det. Jeg kan tilfulde forstaa den Tanke, der ligger til Grund for Ændringsforslaget, men jeg tror, at ogsaa de

ærede Herrer ville indrømme, at man uden at begaa i alt Fald nogen stor Ubillighed, kan lade Kommunerne bære det paaagjældende Tab. Thi, hvorledes er Forholdet? Dersom det var dette, at Staten havde bestemt Garnisonsstederne udelukkende fra et militært Standpunkt, og dersom det var saaledes, at der faktisk blev paalagt de Kommuner, hvor der er lagt Garnison, en meget stor Byrde, saa vilde det utvilsomt være urimeligt at paalægge disse Kommuner en endnu større Byrde; men saaledes er Forholdet jo slet ikke. Man har ikke bestemt Garnisonerne af militære Grunde. Det høje Thing vil mindes, at der flere Gange for Rigsdagen har foreligget og endnu i dette Dieblit foreligger Forslag, der tilsigte at bestemme Garnisonerne efter en militær Betragtning. Det er imidlertid ikke endnu lykkedes at gjøre denne Betragtning gjældende, og Forholdet er altsaa endnu dette, at Garnisonerne ikke ere bestemte af militære Hensyn, men af saadanne Hensyn som tilfredsstillende Lokaler og indtrængende Omstændigheder fra de vedkommende Byer osv. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at baade de Byer, der have Garnison, og de Byer, der ikke have Garnison, synes at være enige om at betragte det som et stort Gode for sig at faae en saadan. Det er blevet yttret af den ærede Ordfører for Ændringsforslaget, at det maatte var tvivlsomt, om Garnison var en stor Fordel for Byerne, eller om det ikke nærmest var enkelte Smaaborgere, som drog Nytte deraf. Jeg skal aldeles ikke indlade mig paa at bedømme dette, thi det er et Forhold, som jeg ikke kan bedømme, men naar jeg udtaler en Ansættelse desangaaende, er det, fordi jeg herom kan støtte mig til en Dom fra kompetente Personer. Der foreligger i Krigsministeriet ikke et eller to, men en Mængde Andragender fra Byer, der have Garnison, om, at de maa beholde denne eller om at de maa faae den forøget, og fra Byer, der ikke have Garnison, om, at de maa faae en saadan; og disse Andragender ere ikke indsendte fra en Del Smaaborgere, men fra Byraadene, fra Mænd, om hvilke man maa forudsætte, at de vide at tage Hensyn til, hvad der virkelig er til Byens og Kommunens Læve. Jeg tror endog, at der her i denne Sal findes enkelte Medlemmer, som i deres Stilling i de forskjellige Byraad have havt Leilighed til at medvirke til, at saadanne Andragender til Krigsministeriet ere indkomne. Til en yderligere Undersøgelse om, hvorvidt der ved Lovforslagets § 3 vilde handles ubilligt mod Kommunerne, havde jeg ganske vist gjerne ønsket at lade denne Sag bearbejde fuldstændigere, men